

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/70/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4620010230
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Libant
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4620010230.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Stanislava Libanta a členov senátu JUDr. Štefana Hrvolu a JUDr. Lenky Kováčovej, PhD., v trestnej veci obžalovaného I. Z., trestne stíhaného pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa 348 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného I. Z. podaného proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 26.08.2020, sp. zn. 0T/42/2020, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre, dňa 03. novembra 2020, takto

r o z h o d o l i :

Podľa § 319 Trestného poriadku, odvolanie obžalovaného I. Z., narodeného XX.XX.XXXX, z a m i e t a, pretože zistil, že nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Topoľčany bol obžalovaný I. Z. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona na skutkovom základe, že dňa 13. 07. 2020 o 15.24 hod. viedol v obci E. po ceste II/XXX smerom na V. osobné motorové vozidlo továrenskej značky B. V., evidenčné číslo O., následne bol v obci W. z dôvodu prekročenia rýchlosti zastavený a kontrolovaný policajtom oddelenia výkonu služby Okresného dopravného inšpektorátu v Topoľčanoch Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Topoľčanoch, pričom lustráciou bolo zistené, že vozidlo viedol v čase, keď mal takúto činnosť zakázanú a to rozhodnutím o priestupku Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Hlohovci pod číslom ORPZ-TT-ODI4-127/2018 zo dňa 27. 07. 2018, právoplatným dňa 27. 07. 2018 a vykonateľným dňa 13. 08. 2018 na dobu 12 (dvanásť) mesiacov, následne bolo zistené z výpisu z Ústrednej evidencie väzňov GR ZVJS, že I. Z. bol v čase od 14. 04. 2018 až do 14. 10. 2019 vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Nitre, pričom do trestu zákazu činnosti sa čas, počas ktorého vykonával nepodmienečný trest odňatia slobody nezapočítal a teda trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá mu plynul do 15. 10. 2020.

Za to obžalovanému uložil podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, 3 Trestného zákona, pri zistených poľahčujúcich okolností podľa § 36 písmeno l), n) Trestného zákona a priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) roka.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 2 (dvoch) rokov.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný jednak sám i prostredníctvom svojho obhajcu Mgr. Juraja Šimunyho.

Odvolanie bolo smerované do výroku o treste odňatia slobody, ktorý podľa obžalovaného bol uložený príliš prísne. Obžalovaný vo svojom podaní namietal i vinu, pričom poukazoval na arbitrárnosť napadnutého rozsudku bez uvedenia konkrétnych skutočností. Dožadoval sa pri uložení trestu aplikácie § 39 a rešpektovania zásady humanity. V závere navrhol zmierniť uložený trest odňatia slobody.

Na verejnom zasadnutí obžalovaný zotrval na svojej argumentácii a navrhol nadriadenému súdu, aby vyhovel odvolaniu, ktoré v tejto veci podal. Navrhol napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písmeno e/ Trestného poriadku zrušiť pre neprimeranosť trestu a rozhodnúť v kompetencii Krajského súdu tak, ako navrhol vo svojom odvolaní.

Zároveň obžalovaný zoberal svoju žiadosť ohľadne prepustenia z výkonu väzby uvedenú na č.l. 237, späť.

Prokurátor Krajskej prokuratúry nepovažoval odvolanie za dôvodne podané a s poukazom na predchádzajúce odsúdenia obžalovaného nepovažoval uložený trest za prísny, skôr mierny a preto navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací, na podklade riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou v zmysle § 317 ods.1 Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie. Zároveň preskúmaval vec i z pohľadu chýb, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by mohli odôvodňovať podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že odvolanie nebolo podané dôvodne.

Napriek tomu, že obžalovaný podal pred súdom I. stupňa vyhlásenie o vine, odvolací súd konštatuje, že postup po vyhlásení obžalovaného bol súladný s Trestným poriadkom a preto súd I. stupňa dôvodne nevykonával dokazovanie ohľadne viny obžalovaného. Zároveň je potrebné konštatovať, že spis preskúmaný odvolacím súdom, neobsahoval žiadne pochybnosti, ktoré by zakladali dôvodnosť podania dovolania, ako je to vyššie spomenuté.

Odvolací súd doplnil dokazovanie aktuálnymi správami týkajúcimi sa obžalovaného aj z ústavu na výkon väzby a zistil, že oproti stavu pri rozhodovaní Okresným súdom Topoľčany bolo zistené, že obžalovanému bolo vznesené obvinenie povereným policajtom OO PZ Košice Staré Mesto dňa 17.02.2020 za prečin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 212 odsek 1 písmeno b/, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona, pre skutok, ktorého sa mal so spolupáchateľmi dopustiť 17.02.2020 a povereným policajtom OO PZ Trenčín zo dňa 23.07.2020 bolo obžalovanému vznesené obvinenie za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť 24.03.2020.

Popri týchto trestných stíhaniach, ku ktorým odvolací súd zaujíma zásadné stanovisko vyplývajúce z prezumpcie neviny, je potrebné konštatovať, že obžalovaný od 16 rokov svojho veku až do roku 2018 bol 17 krát právoplatne odsúdený, najmä za majetkové trestné činy, avšak opakovane aj za rovnaký prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia, pre ktorý je v tejto veci trestne stíhaný. Z uvedených trestných spisov je zrejmé, že obžalovaný je notorickým porušovateľom právneho poriadku v intenzite presahujúcej hranice Trestného zákona. Z toho dôvodu trest odňatia slobody uložený obžalovanému v polovici zákonnej sadzby je miernym a nie neprimeraným. Rovnako i trest zákazu činnosti, ktorý je v úplnom rozpore so zásadami pre ukládanie trestov v zmysle § 34 odsek 1 až 4 Trestného zákona, nakoľko obžalovanému mal byť ukladaný trest v hornej polovici rozsahu tejto sankcie. Pre absenciu odvolania v neprospech obžalovaného odvolací súd nemohol pristúpiť k zmene výmery tejto sankcie, pretože mu v tom bránilo ustanovenie § 322 odsek 3 veta druhá Trestného poriadku vyjadrujúce zásadu zákazu zmeny v neprospech obžalovaného.

Na podklade týchto skutočností bolo odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuté.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.